

KKTC'ye Doğum Kontrolü Rum Kesimi'ne Teşvik

Geçtiğimiz günlerde facebookta bir arkadaş, KKTC nüfusunun artırılmasına yönelik talepleri eleştirmiş, zengin ülkelerde yaşayanların az çocuk yaptığını veya az çocuklu ülkelerin zengin olduğunu yazmış.

Hani bize okullarda öğretilen pasta hikâyesi vardı ya: Güya "sayımız ne kadar artarsa pastadan alacağımız pay o kadar azalır"dı.

Biz korktuk, payımız azalmasın diye çok çocuk yapmadık, yapanları kınadık. Aklımıza hiç, "ya çoğaldıkça pay azalıyorsa, niye o kalabalık daha fazla pasta yapmasın, illaki bir pastanın tepesinde verilecek dilimi beklesin?" demek gelmedi.

Lafı dolandırmayalım; 1970'li yılların sonunda Türkiye'ye doğum kontrolcü geldi. Çıkınında her tür yöntem mevcuttu. Bırakın hastaneleri, her mahallede "aile planlaması" merkezleri kuruldu. Bu sayede her kadın, kendine uygun yöntemle hamilelikten korunuyordu. Doğum kontrol hapları, spiraller, prezervatifler, iğneler, tüp bağlatmalar, o an için dünyada hangi teknik varsa hepsi... İnanmayacaksınız ama hepsi bedavaydı. Zengin-fakir herkes bu merkezlere gidip, korunma yöntemini seçiyordu. Televizyonlarda, okullarda aile planlamasının gerekliliğine dair açıklamalar yapıp, bu yöntemlere ulaşmanın kolaylığı anlatılınca, köylüsü kentlisi doğum kontrolüyle tanıştı, Türkiye'nin güneydoğusu hariç!

Ne hikmetse güneydoğu bu kampanyanın dışında kaldı. Doğum kontrolüne yönelik birkaç cılız bilgilendirme yapıldıysa da, kimse takmadı, doğum kontrolcüler de ısrarcı olmadı!

Dedim ya, çok çocuklu olmak ayıptı! Hiç unutmam, bir komşumuzun kızı annesinin üçüncü çocuk isteğine şiddetle karşı gelerek, "ne o öyle, köylüler gibi... Ben arkadaşlarımın yüzüne bakmam, okulu bırakırım" demiş, anne de çaresiz bu düşünceden vazgeçmişti. Sadece komşunun kızı değil, ben de öyle düşünüyordum. Okulda öğretmen kaç kardeşsiniz diye sorduğunda üç yerine, "iki kardeşiz" demiştim, kınanmaktan korkarak.

Özetle; Bu, nüfusumuzu kontrol altında tutma planı, BM kaynaklı, milyonlarca doları bulan bir kampanyaydı ve kimsenin de aklına "sen bize bu parayı niye veriyorsun? Neden biz bu parayı doğum kontrolünün dışındaki sağlık hizmetlerinde kullanamıyoruz?" diye sormak gelmedi. Kampanya çok başarılı oldu, doğum kontrolü bilinci oturdu ve bugün nüfus azalan oranda artsa da Türkiye hala 2,2 seviyesinde doğurganlık oranına sahip.

**

Bugün Avrupa ülkeleri dünyada doğum oranı en düşük ülkeler arasında. Avrupa Birliği'nin 501 milyon olan nüfusunun 2050'de 454 milyona düşeceği ve AB'de çalışma çağındaki nüfusun yüzde 18 azalacağı tahmin ediliyor. Avrupa'da şuan ortalama doğurganlık sayısı 1,59 civarında. Fransa Ulusal Demografi Çalışmaları Enstitüsü'nün 2017 raporuna göre, "çocuksuzluk oranı" Kuzey Avrupa'da yüzde 15, Batı Avrupa'da ise yüzde 18 civarında.

Bu durumda Avrupa ülkeleri çareyi çocuk sayısını arttırmakta buldular. Ki zaten Papa doğum kontrolüne tümünden karşı. 1968'de yayımlanan Humanae Vitae başlıklı papalık genelgesinde yasaklanan doğum kontrolü, " ahlaken kabul edilemez" bir uygulama. Nitekim İsveç basınında geçenlerde yer alan bir yazıda da, "doğum kontrolü dağıtan hemşirelerimiz, rasgele seksin amigoluğundan fazlasını yapıyor. " deniyor.

"Doğum kontrolü insan hakkıdır" derken, kişilerin istedikleri kadar çocuk sahibi olmasının da en temel haklardan olduğunu unutan ve Hristiyan olmayan nüfusu azaltmayı misyon edinen BM ise doğum kontrol yöntemleri sayesinde, her yıl üç milyon çocuğun ölümden kurtarıldığını savunuyor lakin BM'nin ağır topları nüfusu artırmanın peşinde.

Nitekim genç nüfus ve toplam nüfuslarının azalmasından endişe eden birçok ülke farklı teşvik yöntemleriyle, doğum oranını artırmak için çaba harcıyor. Bazen hükümet, bazen de özel şirketler devreye giriyor. Dünyada çiftleri çocuk yapmaya özendirmeyi amaçlayan uygulamalara bir göz atalım;

İsveç 1,5 olan doğurganlık hızını kadın başına 1,7 çocuğa çekmek için 15 ay ücretli doğum izni veriyor.

İngiliz hükümeti ilk çocuk için 84 sterlin ve diğer çocuklar için 55 sterlin veriyor. Ayrıca eğitimine devam eden çocuklar bu yardımdan üniversiteye kadar faydalanabiliyor. Yani 3 çocuk yapan bir İngiliz ailesi yıllık 7 bin lira civarında devletten yardım alabiliyor.

Avrupa Birliği'nin yapı taşlarından Almanya, vatandaşına 25 yaşına kadar bakıyor. İlk iki çocuk için 184 Euro yardım yapan ülke, üçüncü çocukta bu fiyatı 190 Euro'ya çıkarıyor. Üç çocuktan fazlası için ise her bir çocuğa 215 Euro veriyor.

Ailelere eğitim ve konut yardımında bulunan Fransızlar zengin veya fakir ayrımı yapmadan tek çocuk için 320, iki çocuk için 430, 3 çocuk için 540 Euro veriyor.

Ortalama doğurganlık oranı 1,3'ün altına inen İspanya, doğum yapan kadınlara 2 bin 500 Euro destek sağlıyor.

Nüfusu her yıl 700 bin azalan Rusya'nın devlet başkanı Vladimir Putin, vatandaşlarını çocuk yapmaya teşvik etmek için "her doğuma 6 bin dolar" kanununu çıkarmış. Putin'in çocuk kampanyasında, yaz kamplarında özel çadırlar, grup evlilikleri ve "Üç çocuk yapmak istiyorum" yazılı tişörtler de var.

Danimarka, Hollanda ve Finlandiya erkeklere de 2 buçuk ay izin veriyor. Ve hatta 2012 yılında anaokulları, Danimarkalı ailelere bir teklifte bulunmuş: "Biz çocuklarınıza iki saat daha bedava bakarız ama siz de gidin çocuk yapın".

Komşumuz Güney Kıbrıs ikinci çocuktan sonra gelen her çocuk için 20 bin lira civarında yardımda bulunuyor.

Bir dönem çiftlere "iki çocukta durun" çağrısı yapan Singapur hükümeti de, ülkedeki anne-babalara, ilk ve ikinci çocukları için 8 bin dolar, daha fazla çocuk için de 10 bin dolar veriyor. 2012 yılında ise bir rap şarkısı üzerinden kampanya yürütme kararı alınmış. Şarkının sözlerindeki, "Ben vatansever bir kocayım, ben vatansever bir kadını, yurttaşlık görevimizi yapıp bir yaşam üretelim" ifadeleri mühim.

Nüfusun yaklaşık beşte birinin 60 yaşında ya da daha büyük olduğu Küba'da, yeni doğan bebeklerin büyükanne ve büyükbabalarına da ücretli izin veriliyor.

Ukrayna nüfusu, 20 yılda 52 milyondan 45 milyona gerileyip, BM tahminlerine göre, 2050 yılında bu sayı 30 milyonun altına ineceği öngörülünce, Ukrayna yönetimi, birinci çocuk için 4 bin, ikinci çocuk için 7 bin, üçüncü ve daha fazla çocuk için 14 bin dolar yardımda bulunmaya başlamış durumda. Devlet, 5 ya da daha fazla çocuğu olan ailelere ev dahi hediye ediyor. Ve 5 çocuk doğuran bir anne, bin 500 dolar hediyenin yanı sıra "Milli Kahraman" unvanı alıyor.

Bu teşvikler meyvesini verdiği taktirde Avrupa'nın nüfusunda belli bir artış yaşanacağı açık. Ekonomiye katkı koyacak insan gücünün azalmasıyla dıştan göç alması kaçınılmaz olan Avrupalıların doğurganlık sayısını artırmaktan başka şansları olmadığı istatistiklerle ortaya konunca Avrupalı ailelerin daha fazla çocuk sahibi olması gerekiyor zira Avrupalının, yaşlı nüfusu ölüme terk etmek zorunda kalacağı günler yakın. Ki, vakti olana, İngiltere'deki yaşlı bakımevlerinin durumunu ve sağlık sistemindeki çöküşün nedenlerini incelemelerini tavsiye ederim.

Şunu da son söz olarak ekleyeyim; Kimin kaç çocuk yaptığı/yapacağı beni zerre kadar ilgilendirmiyor. Beni ilgilendiren, Kıbrıslı Rumların, Kıbrıs Türklerinin sayısının artmasına dair korkuları ve bu sayının – dünyada örneği yok- 1/4 oranına sabitleme ısrarı. Bırakın ekonomik kalkınmayı, yok olmamak için nüfusun artmasına ihtiyaç duyulurken, bazı kişilerin nüfus denilince yumruklarını sıkmalarının ne manaya geldiğini yazacak değilim. Ama diyorum ki, yeter Rumların lehine çalıştığınız. Bir kere de ortaya Kıbrıs Türkleri lehine faydalı bir maslahat koyun! Türkiye'den adaya göç edenlerin sayısı artmasın diyorsanız, dünyada örneğini göreceğiniz politikalarla Kıbrıs Türkünün sayısını artırmaya bakın. İster çocuk sayısını artırarak, ister yurtdışındaki Kıbrıs Türklerini adaya çekerek... Karar sizin.